

Lejonet och den listiga haren

Fabel

HAREN BERÄTTAREN

LEJONET

SCHAKALEN

DJUR

SCEN 1

(På savannen LEJONET hörs ryta)

BERÄTTARE

Det fanns en tid då Lejonet var härskare över alla andra levande varelser. Lejonet såg verkligen mäktigt ut så det måste man förstå att vi, alla djur, som bodde på savannen blev skrämda.

(LEJONET skrämmer djuren)

BERÄTTAREN

Vad annat kunde vi göra än att lyda lejonet? Han hade det skarpaste klorna och vassaste tänderna.

LEJONET

Säger ni emot mig äter jag upp er!

(LEJONET jagar djuren)

BERÄTTAREN

Men lejonet blev latare och latare. Så en dag tröttnade han på att skaffa mat och kallade till sig alla oss som bodde på savannen.

LEJONET

Ett mål mat om dagen ska jag ha från var och en av er.

DJUR

Hur ska det gå till?

LEJONET

Gör som jag säger! Annars blir ni mat själva!

BERÄTTAREN

Vi blev upprörda samtidigt som vi visste att det inte fanns något vi kunde göra åt Lejonets hot. Han var den starkaste av oss alla och det var han som bestämde.

LEJONET

Det är jag som regerar! Schakalen!

SCHAKALEN

Ers höghet!

LEJONET

Du ser till att var en utför sitt uppdrag.

SCHAKALEN

Absolut, absolut.

BERÄTTAREN

Schakalen var inte speciellt omtyckt eftersom han var en snyltare. Han kom ofta smygande, fegt om natten och stal från oss andra. Han fjäskade för Lejonet. Sen gick han runt på hela savannen och ropade ut Lejonets befallning.

SCHAKALEN (*trumpetar ut*)

Vår härskare ska ha mat!

BERÄTTAREN

Vi var så bedrövade och arga men vågade inte annat än att lyda.

(*DJUR MUMLAR*)

DJUR

Du store, får jag lov att överlämna.

LEJON

Skynda på! Stå inte där och jamsa.

DJUR

En piggvar i sin läckraste form.

(LEJONET äter våldsamt, glupskt)

BERÄTTAREN

Varje kväll fick Lejonet en stor portion mat som han slukade glupskt.

LEJONET

Nu slipper jag skaffa mat själv. Ha Ha Ha.

SCHAKALEN

Ja store Lejon ni är klokare, å slugare, än någon annan på hela savannen. Jag vet ingen som ni. Finns det något kvar? Om ni möjligtvis inte orkar allt...

LEJONET

Ska du ta maten ifrån mig?

SCHAKALEN

Nej jag menade inte så. Men resten där kanske? Ni kanske inte vill ha de sista...? Får jag...

LEJONET (*rapar, mätt*)

Nä...

BERÄTTAREN

Till slut hade alla serverat varsitt mål mat till Lejonet. Eller rättare sagt alla djuren utom ett, ett vackert litet djur med långa öron. Jag menar förstås mig själv! Haren!

LEJONET

Vem kommer med mat idag?

SCHAKALEN

Jag ska genast ge mig iväg.

(Schakalen slinker iväg.)

SCEN 2

(Hos Haren)

BERÄTTAREN

Jag gjorde fint i min lilla håla när Schakalen kom förbi.

SCHAKALEN

Haren! Är du där?

HAREN (kommer ut ur sin håla)

Ja.

SCHAKALEN

Du är sist! Du har inte utfört ditt uppdrag till den store!

HAREN

Den Store?

SHAKALEN

Ja, den starkaste! Lejonet!

HAREN

Å jaha. Nej vilken befallning sa du?

SCHAKALEN

Turen har kommit till dig att ge Lejonet mat.

HAREN

Jaså ska jag?

SCHAKALEN

Om du snålar så äter Lejonet upp dig! Kom ihåg det så, så skynda på nu.

HAREN

Det är gott om tid till kvällen.

SCHAKALEN (*går iväg*)

Haren kommer aldrig hinna skaffa mat. (*hahahaha*) Hon kommer själv bli serverad! Uppäten i möra läckra munsbitar. Det kan ju hända att det blir något över till mig.

SCEN 3

BERÄTTAREN (*Sjunger belåten*)

Jag fortsatte att göra fint i min håla. Schakalen hade gått sin väg när jag hörde någon liten som grät. Det var min lilla musgranne.

(En liten mus som gråter.)

BERÄTTAREN

Musen hade hört vad Schakalen sa! Och han var så rädd att Lejonet skulle äta upp mig!

MUSEN (*Muspip*)

Å Haren! Hjälp!

HAREN

Ingen fara. Lejonet kommer varken äta mig eller dig, eller någon annan för den delen. Om det nu stämmer det Schakalen sa så måste jag nog prata med Lejonet. Han kan ju inte hålla på att äta upp alla här på savannen. Mot Lejonkulan!

(Haren skuttar iväg)

BERÄTTAREN

Jag hade en plan! Jag tog vägen som ledde till Lejonets kula. När jag kom en bit på väg sprang jag in i snåret rev mig mot de taggiga grenarna och tumlade runt på marken så jag blev alldeles lerig. Det såg ut som jag hade varit i ett förfärligt slagsmål. När jag var nöjd med mitt nya utseende gick jag raka vägen till Lejonet.

(Haren skuttar iväg)

SCEN 4

(Lejonets boplats. Lejonet vrålar)

BERÄTTAREN

Mycket riktigt; där satt Lejonet och väntade. Och han var hungrig! Och arg! Han var så arg, så ilsken att han inte ens lyckades ryta ordentligt.

LEJONET

Hur kan du understå dig att söla så med maten! Fort! Jag är vrålhungrig. Om du inte snabbar dig slukar jag dig i ett nafs.

BERÄTTAREN

Lejonet öppnade sitt väldiga gap och visade upp alla sina tänder. Till och med Schakalen blev så rädd att han gick baklänges ut ur lejonkulan.

SHAKALEN (*darrar*)

Jag ska bara... Jag måste nog bara hämta... Ursäkta ett ögonblick...

(Schakalen går)

BERÄTTAREN

Men jag satt lugnt kvar och tittade på Lejonet. Så la jag huvudet på sned, ja det var ju lite synd om Lejonet.

HAREN

Store mäktige Lejon! Förlåt! Jag ber så mycket om ursäkt om jag gör dig besviken. Tyvärr måste jag säga att jag inte har någon mat med mig och det är inte mitt fel.

LEJONET

Vråålllll. Ingen mat?! Hare...

HAREN

Jo jag hade skaffat mat som doftade ljuvligt. Hade det inte varit för att den skulle serveras till Er högt ärade så hade jag inte haft något emot att äta den själv.

LEJONET

JAAA! Var är maten?!

HAREN

Jo på vägen hit, med den läckra måltiden, kom ett stort och välväxt lejon..

LEJONET

Va?!

HAREN

Ja rätt ut från snåren. Det där lejonet måste känt den härliga doften för den tog maten ifrån mig.

LEJON

Tog han maten?!Den där...!!!

HAREN

..Lejonet. Jag bad på mina bara knän att han skulle ge mig maten tillbaka.

LEJONET

Ja!?

HAREN

Men hur jag än bönade och bad så vägrade han.

LEJONET

Berättade du inte om mig? Att maten var till mig. Den store starkaste på savannen!

HAREN

Jo precis så sa jag, att maten var din och att det är du som bestämmer här över oss alla. Men det hjälpte inte.

LEJONET

Vad hade det där lejonet för förklaring att vägra att lämna maten åter?

HAREN

Han sa att jag skulle hälsa till er att den ende härskare som fanns var han själv.

LEJONET

Det var det fräckaste. Sa han så?

HAREN

Ja. Sen svalde han rubb och stubb. I en enda tugga.

LEJONET (*drar efter andan*)

Eeeee... Jag ska slita honom i stycken.

HAREN

Precis så sa jag också. Att Ni, den Store, skulle sätta efter honom och just så slita honom i stycken.

LEJONET

Vad var hans svar?

HAREN

Han sa inget.

LEJONET

Va?

HAREN

Han bara skrattade.

LEJONET

Ingen får skratta åt mig. Visa mig hans gömställe! Jag ska allt ge honom.

SCEN 5

BERÄTTAREN

Jag skuttade före och Lejonet följde efter mumlande. Snart kom vi fram till en djup grop som var full med vatten.

HAREN

Där i gropen gömmer sig din fiende, det fräcka lejonet.
Jag vågar inte gå närmare, jag är ju så liten och svag.
Men Ni som är så stark och mäktig om ni lutar Er fram över
kanten så är jag säker på att Ni kommer se honom därnere.

LEJONET

Kommer jag?

HAREN

Han är väldigt lik Er. Fast jag vill varna Er. Var
försiktig. Jag menar så inte odjuret rusar upp och dödar
Er.

LEJONET

Döda mig!? Bah! Som om jag inte skulle våga!

BERÄTTAREN

Lejonet klev fram till kanten till gropen. Han tittade ner
och mycket riktigt i vattnets spegelbild såg han ett
lejon.

LEJONET (*ryter*)

Kom upp om du vågar!

(Lejonet i vattnet gör exakt likadant. Det ekar.)

LEJONET

Jag ska slita dig i stycken!

(Eko. Lejonet i vattnet gör likadant)

Hur vågar du härma mig. (*ekot*)

Hur vågar du härma mig. (*ekot*)

BERÄTTAREN

Lejonet nere i gropen stirrade lika ursinnigt och vrålade lika fasansfullt. (Vrål) Nu var det mäktiga Lejonet utom sig.

HAREN

Ni kanske måste komma närmare lejonet i gropen om ni ska kunna ge honom på pälsen. Det verkar inte som han tänker komma upp. Även om han vrålar är han kanske lite feg.

LEJONET

Det har du nog rätt i.

BERÄTTAREN

Lejonet lutade sig något lite djupare över gropen för att kunna sätta tänderna i fienden. Lejonet i gropen gapade lika stort. Då tog Lejonet ett språng. *(Plums)* Han föll rätt ner i gropen! Rakt i vattnet. Han kämpade allt vad han kunde för att försöka ta sig upp.

LEJONET *(vrålar)*

Du lurade mig din lilla ... när jag kommer upp ska jag sluka dig i en enda tugga.

BERÄTTAREN

Lejonet slet i flera dagar för att försöka ta sig upp ur gropen.

(Lejonet sprattlar och kämpar men kommer ingen vart.)

BERÄTTAREN

Då kom Schakalen smygande.

SCHAKALEN (*nynn*ar)

Lejonväldet är förbi. Nu är savannen fri.

BERÄTTAREN

Och jag? Jag tog ett skutt och begav mig hem till min håla. Lejonet? Ja Lejonet! När han lyckats kravla sig upp ur gropen rusade han iväg över slätten och har inte setts till sedan dess.

SLUT